ଶୀଲା ବାର୍ସେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଅଗଷ୍ଟ 5, 1986

[ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ପି. ଏନ୍. ଭଗବତୀ ଏବଂ ରଙ୍ଗନାଥ ମିଶ୍ର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, 1950 ଅନୁଚ୍ଛେଦ 144- ପରିସର- ବାଖ୍ୟା ହୋଇଥିବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀକୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଅଧସ୍ତନ ନ୍ୟାୟାଳୟ/ ନ୍ୟାୟିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 39 (f)-ଶିଶୁମାନଙ୍କ ଅଧିନିୟମର ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ, ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ-ରାଜ୍ୟର ସାମ୍ବିଧାନିକ ବାଧ୍ୟତା -ଶିଶୁମାନଙ୍କ ଅଧିନିୟମକୁ ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ-ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିମାନେ ଜେଲ୍ ପରିଦର୍ଶନ କରିବା ଏବଂ ଶିଶୁ କଏଦୀମାନଙ୍କୁ ଜେଲ ମାନୁଆଲର ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି କି ତାହା ଦେଖିବା ।

ଶିଶୁମାନଙ୍କ ଅଧିନିୟମ-ଶିଶୁମାନେ - ସୁବିଧା ପାଇଁ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ- ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ-ଆବଶ୍ୟକତା ।

ଆବେଦନକାରୀ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଜେଲରେ ବନ୍ଦୀ ଥିବା 16 ବର୍ଷରୁ କମ୍ ବୟସର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବା, ଜେଲରେ ଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୂଚନା ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ଏବଂ ଦେଶରେ କିଶୋର ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଗୃହ ଏବଂ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନର ବିଦ୍ୟମନତା ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ରାଜ୍ୟ ଆଇନଗତ ସହାୟତା ବୋର୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ଶିଶୁମାନେ ଅପରାଧିକ ମାମଲାରେ ଜଡିତ ହେଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଇନଗତ ସୁରକ୍ଷାର ଉପଲବ୍ଧତା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟର ରାଜ୍ୟ ଆଇନଗତ ସହାୟତା ଏବଂ ପରାମର୍ଶ ବୋର୍ଡ କିମ୍ବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ରାଜ୍ୟରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଇନଗତ ସହାୟତା ସଂସ୍ଥାକୁ ଜେଲରେ ବନ୍ଦୀ ଥିବା 16 ବର୍ଷରୁ କମ୍ ବୟସର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆଇନଗତ ସହାୟତା ଯୋଗାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସପ୍ତାହରେ ଥରେ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜେଲକୁ ଦୁଇଜଣ ଓକିଲ ପଠାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ସହିତ, ବିଭିନ୍ନ ଜେଲରେ ବନ୍ଦୀ ଥିବା 16 ବର୍ଷରୁ କମ୍ ବୟସର ପିଲାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କଠାରୁ ସୂଚନା

ମାଗିଥିଲେ । ତେବେ ଅନେକ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ପାଳନ କରିନଥିଲେ ।

ନ୍ୟାୟିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତରରେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ସାଧନ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିମାନେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପାଳନ ନକରିବା ପାଇଁ ଚିନ୍ତା ଏବଂ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବା ସହିତ, ନ୍ୟାୟଳୟ,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିଲା(1) : ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖିଲାପକାରୀ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରିନଥିଲେ, ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପାଳନ କରିବେ ଏବଂ ଅଗଷ୍ଟ 31, 1986 ସୁଦ୍ଧା ତାଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାଧ୍ୟମରେ ବିବୃତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ନିଶ୍ଚିତ କରିବେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ଏଥିରେ ଅନାସକ୍ତ ଏବଂ ଉଦାସୀନ ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ସୂଚିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିବୃତି ଦାଖଲ ହେବାକୁ କେବେବି ଚେଷ୍ଟା କରିନାହାଁନ୍ତି ।

(2)(I) ଯଦିଓ ଶିଶୁ ଅଧିନିୟମଗୁଡ଼ିକ ବିଧାନ ପୁସ୍ତକରେ ଅଛି, କେତେକ ରାଜ୍ୟରେ ଏହି ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇନାହିଁ । ଆଇନ ପ୍ରଣୟନର ଅଂଶ ଏକ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଦାୟିତ୍ୱର ପରିପୂରଣ ପାଇଁ ଏବଂ ଏକ ଲାଭଦାୟକ ବିଧାନ । ଏହି ବିଧାନକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନ କରିବାର କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ନାହିଁ । ସାଧାରଣତଃ ଏହା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାର ବିଷୟ ଯେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଧାନ କେବେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ଉଚିତ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ, ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟ ବିଳମ୍ବ ନକରି ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଉଚିତ ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଉଛି ଏବଂ ସେଥିରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ ଅନୁଯାୟୀ ପରିଚାଳିତ ହେବ ।

(2)(II) ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇନାହିଁ, ସେମାନେ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ଶପଥପତ୍ର ଦାଖଲ କରି ଦର୍ଶାଇବା ଉଚିତ ଯେ ଯଦି ଅଧିନିୟମ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉନାହିଁ, ତେବେ କାହିଁକି ଏହି ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉନାହିଁ ।

(3) (I) ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରଚଳିତ କାରଗାର ନିୟମବହିରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ କଡ଼ାକଡ଼ି ପାଳନ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ କଏଦୀମାନେ ପୁସ୍ତିକାରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁବିଧା ପାଇବା ଉଚିତ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦାୟିତ୍ୱ ଯେ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଯେ ଏହାର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର ବିଭାଗୀୟ ହେପାଜତରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଗ୍ରହଣୀୟ ଜୀବନଯାପନର ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଛି ।

(3) (II) ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲା ଏବଂ ଦୌରା ବିଚାରପତି ଅତି କମରେ ଦୁଇ ମାସରେ ଥରେ ଜିଲ୍ଲା ଜେଲ ପରିଦର୍ଶନ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଗସ୍ତ ସମୟରେ ସେ ଶିଶୁ କଏଦୀ, ଉଭୟ ଦୋଷୀ ଏବଂ ବିଚାରାଧୀନ କଏଦୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ଯତ୍ନ ନେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଜେଲ ରେ ପିଲାମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ଆଇନର ଉଲ୍ଲଂଘନ ଦେଖନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରଶାସନ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିବା ଉଚିତ ।

ଅପରାଧିକ ମୂଳ ଅଧିକାରିତା: ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ (ଅପରାଧିକ) ସଂଖ୍ୟା 1451/1985

ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏସ୍. ବି. ଭାସମେ, ହରବଂସ ଲାଲ, ଏ. ଏସ୍. ଭାସମେ, ବଦ୍ରି ଦାସ ଶର୍ମା, ସି. ଭି. ସୁବ୍ବା ରାଓ, ଆର୍. କୁମାର, ଡି. ଏନ୍. ମୁଖାର୍ଜୀ, ଆର୍. ମୁଖାର୍ଜୀ, ତାପସ ଏ. ରୟ, ଦିଲୀପ ସିହ୍ନା ଏବଂ ଜେ. ଆର୍. ଦାସ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଭଗବତୀ । ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଆବେଦନରେ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଜେଲ ରେ ବନ୍ଦୀ ଥିବା 16 ବର୍ଷରୁ କମ୍ ବୟସର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବା, ଜେଲ ରେ ଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୂଚନା ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା, କିଶୋର ନ୍ୟାୟାଳୟର ଗୃହ ଏବଂ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନର ବିଦ୍ୟମାନତା ଉପସ୍ଥାପନା ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଜେଲ କିମ୍ବା ଉପ-ଜେଲ ପରିଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ କୁହାଯାଇଛି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ହେପାଜତରେ ଥିବା ସମୟରେ ପିଲାମାନଙ୍କର ଉପଯୁକ୍ତ ଯତ୍ନ ନିଆଯାଉଛି ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଆଇନ ସହାୟତା ବୋର୍ଡକୁ

କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପରାମର୍ଶଦାତା ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯାହା ଦ୍ଵାରା ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଇନଗତ ସୁରକ୍ଷାର ଉପଲବ୍ଧତା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅପରାଧିକ ମାମଲାରେ ଜଡିତ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ତଥା କେନ୍ଦ୍ରଶାସିତ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଭାବରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ।

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 24,1985 ରେ, ସମସ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ବିଜ୍ଞପ୍ତିର ଜବାବରେ କେତେକ ଉତ୍ତରଦାତା ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତି-ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଏହି ମାମଲା ମାର୍ଚ୍ଚ 31,1986 ରୁ ଏପ୍ରିଲ୍ 15,1986 କୁ ମୁଲତବୀ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରିନାହାଁନ୍ତି ସେମାନେ ଏହିପରି ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲେ । ଏପ୍ରିଲ 15,1986 ରେ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ:

> "ଏହା ଯେକୌଣସି ସଭ୍ୟ ସମାଜର ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ଆବଶ୍ୟକତା ଏବଂ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ବିଭିନ୍ନ ବିଧାନରେ ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ଯେ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଜେଲରେ ସୀମାବଦ୍ଧ କରି ରଖିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ କାରଣ ଜେଲରେ ଆବଦ୍ଧ ରଖିବାର ଏକ ଅମାନବୀୟ ପ୍ରଭାବ ଥାଏ ଏବଂ ଏହା ଶିଶୁମାନଙ୍କ ବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ବିକାଶ ପାଇଁ କ୍ଷତିକାରକ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ତଥାପି ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ, ଯେଉଁଥିରେ ଗୃହ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଏବଂ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ବିଭାଗ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ସର୍ବେକ୍ଷଣ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ 16 ବର୍ଷରୁ କମ୍ ବୟସର ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ପିଲା ଜେଲରେ ବନ୍ଦୀ ଅଛନ୍ତି। "

ଏହି ନ୍ୟାୟଳୟ ଦେଶର ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିମାନଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟିକ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନ୍ୟାୟିକ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଜିଲ୍ଲାର ଜେଲ୍ ଏବଂ ଉପ-ଜେଲ୍ ପରିଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ମନୋନୀତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ 16 ବର୍ଷରୁ କମ୍ ବୟସର କେତେ ପିଲା ଜେଲରେ ବନ୍ଦୀ ଅଛନ୍ତି, କେଉଁ ଅପରାଧରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେ ଜଣ ଅଟକ ରହିଛନ୍ତି-ସମାନ ଜେଲରେ କିମ୍ବା ପୂର୍ବରୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜେଲରେ- ଜେଲକୁ ଆଣିବା ପୂର୍ବରୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଶିଶୁ ଅଦାଲତରେ ହାଜର କରାଯାଇଛି କି ଏବଂ,

ଯଦି ହଁ, କେବେ ଏବଂ କେତେ ଥର ଏବଂ କୌଣସି ଆଇନଗତ ସହାୟତା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି କି, ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇଛି । ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ "ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ସର୍ବାଧିକ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେବେ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜେଲର ଅଧୀକ୍ଷକ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି କିମ୍ବା ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟିକ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟିକ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଏହି ତରଫରୁ ଯିଏ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଦର୍ଶନ କରାଯାଇଥିବା ଜେଲର ରେଜିଷ୍ଟର ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦସ୍ତାବିଜ/ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡିକ ଯାହା ସେ ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ସନ୍ଦେହ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଠିକ୍ ସୂଚନା ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ସେ ପିଲାମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତକାର ମଧ୍ୟ ନେବେ । ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି, ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟିକ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟିକ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍, ଯେକୌଣସି ମାମଲା ହେଉ, ଆଜିଠାରୁ 10 ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରିବେ । ତାଙ୍କ ଜିଲ୍ଲାରେ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଶିଶୁ ଗୃହ, ପୁନଃପ୍ରେରଣ ଗୃହ କିମ୍ବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଗୃହ ଅଛି କି, ତାହା ମଧ୍ୟ ବିବୃତିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବ ଏବଂ ଯଦି ଅଛି, ତେବେ ଏହିପରି ଶିଶୁ ଗୃହ, ସୁଧାର ଗୃହ ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଗୃହ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ରଖାଯାଇଛି ଏବଂ ଶିକ୍ଷା କିମ୍ବା ଧନ୍ଦାମୂଳକ ତାଲିମ ପାଇଁ ସୁବିଧା ଅଛି କି ତାହା ଜାଣିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ ଯାଞ୍ଚ କରିବେ । ଏହିପରି ବିବୃତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଦାଖଲ କରାଯିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରିବେ ଯେଉଁଥିରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ରାଜ୍ୟରେ କେତେ ଶିଶୁ ଗୃହ, ସୁଧାର ଗୃହ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଗୃହ ଅଛି ଏବଂ ଏହିପରି ଶିଶୁ ଗୃହ, ସୁଧାର ଗୃହ କିମ୍ବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଗୃହରେ କେତେ ଅନ୍ତେବାସୀ ରଖାଯାଇଥାଏ । ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟରେ ଥିବା ରାଜ୍ୟ ଆଇନ ସହାୟତା ଏବଂ ପରାମର୍ଶ ବୋର୍ଡ କିମ୍ବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ରାଜ୍ୟରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଇନ ସହାୟତା ସଂସ୍ଥାକୁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବୁ ଯେ ଜେଲରେ ବନ୍ଦୀ ଥିବା 16 ବର୍ଷରୁ କମ୍ ବୟସର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆଇନଗତ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସପ୍ତାହରେ ଥରେ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜେଲକୁ ଦୁଇ ଜଣ ଓକିଲ ପଠାନ୍ତୁ ।" ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଜୁଲାଇ 17,1986କୁ ମୁଲତବି ରଖାଯାଇଥିଲା ।

ଏପ୍ରିଲ 24,1986 ରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୁନର୍ବାର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ:

" ଆମେ ଶୁଣାଣି ଏବଂ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ସମାଧାନ ପାଇଁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ 17.7.1986 କୁ ମୁଲତବି ରଖିଛୁ କିନ୍ତୁ ଆମେ ଅନୁଭବ କରୁଛୁ ଯେ ବିଚାରପୀଠ ଅବକାଶରେ ବସିବା ସମୟରେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ବାଞ୍ଛନୀୟ ହେବ । ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବୁ ଯେ ଏହି ମାମଲାକୁ 24.6.1986 ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟଳୟର ଏକ ବିଚାରପୀଠ ସମ୍ମୁଖରେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ସମାଧାନ ପାଇଁ ରଖାଯାଇପାରିବ । ଆମେ 15.4.1986 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ବିବୃତି ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇ ମାସର ସମୟ ଦେଇଅଛୁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନୂତନ ସୂଚନା ପଠାଯାଇପାରିବ । ଆମେ ପୁନର୍ବାର କହିପାରିବା ଯେ ବିବୃତି ମିଳିବା ମାତ୍ରେ ଏହାର ନକଲ ଅବକାଶ ସମୟରେ ହିଁ ଓକିଲମାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇପାରିବ ....।"

ଏହା ପରେ 1986 ମସିହା ଜୁଲାଇ 12 ତାରିଖରେ ଦୀର୍ଘ ଅବକାଶ ସମୟରେ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଉତ୍ତରରେ ଅନେକ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ବିବୃତି ଆସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି ସେମାନଙ୍କର ବିବୃତି ପଠାଇନଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ:

" ଏହା ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଯେ ଯଦିଓ ଆମେ ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି/ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟିକ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛୁ ଯେ କେବଳ ଜିଲ୍ଲା ଜେଲ ନୁହେଁ, ବରଂ ଜିଲ୍ଲାର ଉପ-ଜେଲଗୁଡ଼ିକର ଯାଞ୍ଚ ବିବୃତି ମଧ୍ୟ 10.6.86 (24.6.86) ରେ କିମ୍ବା ତା 'ପୂର୍ବରୁ ପଠାନ୍ତୁ, ତଥାପି ଅନେକ ଜିଲ୍ଲା ଏବଂ ବିଶେଷ କରି ଜିଲ୍ଲାର ଉପ-ଜେଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିବୃତି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିନାହିଁ । ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶୁଣାଣିରେ ଏହି ବିବୃତିଗୁଡ଼ିକ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ ଭାବେ ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉଛୁ । ଆମେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଗ୍ରହୀ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ବିବୃତିଗୁଡ଼ିକର ଦାଖଲ ଉପରେ ନଜର ରଖିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ତେଣୁ ଆମେ ମାମଲାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଓକିଲଙ୍କୁ ଏହି ସପକ୍ଷରେ ଗଠନମୂଳକ ପରାମର୍ଶ ଦେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛୁ ।”

ଯଦି ଏପ୍ରିଲ 15,1986 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସମୟଠାରୁ ଆହୁରି ଛଅ ସପ୍ତାହ ବିତିଯାଇଛି, ଏବଂ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ଳେଷଣରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଅନେକ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଳନ କରିନାହାଁନ୍ତି ।ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିମାନଙ୍କ ବିବୃତି ସମ୍ପୃକ୍ତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରୀକୁ ପଠାଯିବ । ଏହାର ଅର୍ଥ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରମାନେ ଅନୁପାଳନ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ଥିଲେ । ଆମେ ଉଭୟ ଚିନ୍ତିତ ଏବଂ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଯେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସଠିକ୍ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇନାହିଁ, ଯେଉଁମାନେ ନ୍ୟାୟିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପଦାନୁକ୍ରମରେ ଏକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ସାଧନ ଅଟନ୍ତି । ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ ଏକାଧିକ ଥର ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି ସ୍ଥଗିତ ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଆମେ ସମାନ ଭାବରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନାସକ୍ତ ଏବଂ ଉଦାସୀନ ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶରେ ସୂଚିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବିବୃତି ଦାଖଲ କରିବାକୁ କେବେବି ପ୍ରୟାସ କରିନାହାଁନ୍ତି । ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖିଲାପକାରୀ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି ଯେଉଁମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ବିବୃତି ଦାଖଲ କରିନାହାଁନ୍ତି, ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପାଳନ କରିବେ ଏବଂ ଅଗଷ୍ଟ 31, 1986 ସୁଦ୍ଧା ତାଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାଧ୍ୟମରେ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରିବେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ନିଶ୍ଚିତ କରିବେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁପାଳନ କରାଯାଉଛି ।

ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 39 (f) ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ ଉପାୟରେ, ସ୍ୱାଧୀନତା ଏବଂ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ସ୍ଥିତିରେ ବିକାଶ ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଏବଂ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଏବଂ ଶୈଶବ ଏବଂ ଯୌବନାବସ୍ଥାକୁ ଶୋଷଣରୁ ତଥା ନୈତିକ ତଥା ଭୌତିକ ପରିତ୍ୟାଗରୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ଦିଗରେ ରାଜ୍ୟ ଏହାର ନୀତିକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବ । ନାଗାଲାଣ୍ଡ ବ୍ୟତୀତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟରେ ଏକ ଶିଶୁ ଅଧିନିୟମ ରହିଛି । ଏହା ଏକ ସତ୍ୟ ଯେ 1976 ର ସଂଶୋଧନ ଦ୍ଵାରା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 39 ରେ ଉପରୋକ୍ତ ଧାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ କେତେକ ଅଧିନିୟମ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା । ଯଦିଓ ଏହି ଅଧିନିୟମଗୁଡ଼ିକ ବିଧାନ ପୁସ୍ତକରେ ରହିଛି, କେତେକ ରାଜ୍ୟରେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇନାହିଁ । ଏହି ଆଇନ ପ୍ରଣୟନର ଅଂଶ ଏକ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଦାୟିତ୍ୱର ପରିପୂରଣ ପାଇଁ ଏବଂ ଏକ ଲାଭଦାୟକ ବିଧାନ ଅଟେ । ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ, ରାଜ୍ୟ ବିଧାନମଣ୍ଡଳ ସମାଜ, ବିଶେଷ କରି ପିଲାମାନଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଏହା

ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଏହି ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିଛନ୍ତି ।ଏହି ବିଧାନକୁ ଲାଗୁ ନକରିବା ପଛରେ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଓଡ଼ିଶା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ଅଧିନିୟମ 1982 ମସିହାର ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଚାରି ବର୍ଷ ଧରି ଏହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇନାହିଁ । ସାଧାରଣତଃ ଏହା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାର ବିଷୟ ଯେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଧାନ କେବେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ଉଚିତ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟ ବିଳମ୍ବ ନକରି ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଉଚିତ ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ଏବଂ ସେଥିରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ ଅନୁଯାୟୀ ପରିଚାଳିତ ହେବ । ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇନାହିଁ, ସେମାନେ ଅଗଷ୍ଟ 31, 1986 ସୁଦ୍ଧା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରି ଦର୍ଶାଇବା ଉଚିତ ଯେ, ଯଦି ସେହି ସମୟ ସୁଦ୍ଧା ଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇନଥାଏ, ତେବେ କାହିଁକି ଏହି ଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉନାହିଁ ।

ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ଜେଲ୍ ନିୟମବହି ଅଧୀନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜେଲରେ ପରିଦର୍ଶକମାନଙ୍କର ଏକ ମନୋନୀତ କମିଟି ରହିଥାଏ ଏବଂ ସର୍ବଦା ଜିଲ୍ଲା ଏବଂ ଦୌରା ବିଚାରପତି ପରିଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହୋଇଥାନ୍ତି । ପରିଦର୍ଶକଙ୍କ ଆସିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଜେଲରେ ବନ୍ଦୀ ଥିବା ଦୋଷୀ ଏବଂ ବିଚାରାଧୀନ କଏଦୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପୁସ୍ତିକାରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ କଡ଼ାକଡ଼ି ପାଳନ କରିବା ନିଶ୍ଚିତ କରିବା । ଜେଲରେ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାଧୀନତା ହ୍ରାସ ପାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ମାନୁଆଲରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା କଡାକଡି ଭାବେ ପାଳନ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ କଏଦୀମାନେ ପୁସ୍ତିକାରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁବିଧା ପାଇବା ଉଚିତ । ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲା ଏବଂ ଦୌରା ବିଚାରପତି ଅତି କମରେ ଦୁଇ ମାସରେ ଥରେ ଜିଲ୍ଲା ଜେଲ୍ ପରିଦର୍ଶନ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଗସ୍ତ ସମୟରେ ସେ ଶିଶୁ କଏଦୀ, ଉଭୟ ଦୋଷୀ ଏବଂ ବିଚାରାଧୀନ କଏଦୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ଯତ୍ନ ନେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଜେଲରେ ପିଲାମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଇନର ଉଲ୍ଲଂଘନ ଦେଖନ୍ତି, ସେ ପ୍ରଶାସନ ତଥା ତାଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିବା ଉଚିତ । ଆମେ ଆଶା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏପରି ବିବୃତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯିବ ଏବଂ ଏହା ଉପରେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଯେ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦାୟିତ୍ୱ ଯେ

ଏହାର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର ବିଭାଗୀୟ ହେପାଜତ ଥିବା ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଗ୍ରହଣୀୟ ଜୀବନଧାରଣ ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିତ ଅଟନ୍ତି ।

ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାରାଧୀନ ପିଲାମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଓକିଲଙ୍କ ସେବା ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ଆଇନସହାୟତା ବୋର୍ଡକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏ ଦିଗରେ ନିଆଯାଇଥିବା ପଦକ୍ଷେପ ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ବୋର୍ଡରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ବିବୃତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇନାହିଁ । ରାଜ୍ୟ ବୋର୍ଡଗୁଡ଼ିକ ଏବେ 1986 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 31 ସୁଦ୍ଧା ମଧ୍ୟ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ଅନ୍ୟ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହିପରି ସମସ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଳନ କରାଯିବ ଏବଂ 31 ଅଗଷ୍ଟ, 1986 ସୁଦ୍ଧା ଏହି ଅଦାଲତକୁ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଆମେ ଆଶା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକର କଡାକଡି ଅନୁପାଳନ କରାଯିବ ଏବଂ ସ୍ୱୟଂ ସମାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆଉ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ରହିବ ନାହିଁ । ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇଁ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 8,1986 ରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯିବ ।

ଆମକୁ ଲେଖି ରଖିବାକୁ ପଡିବ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ମାମଲାକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଣି ପ୍ରକୃତ ସମାଜ ସେବା କରିଛନ୍ତି । ସେ ଆମକୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନ ପରିଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହି ବିଷୟ ସହିତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଧିକ ସୂଚନା ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତି ସତ୍ୟପାଠରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ବିବରଣୀର ସତ୍ୟତା ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇପାରିବ । ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ପାଖରେ ସୂଚନା ମିଳିବା ଉଚିତ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଜେଲ୍, ଶିଶୁ ଗୃହ, ସୁଧାର ଗୃହ , ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଗୃହ, ଯୁବା ସୁଧାର ଗୃହ ଏବଂ ଦୋଷୀ କିମ୍ବା ନିରାଶ୍ରୟ ପିଲାମାନଙ୍କ ଆବାସ ସହିତ ଜଡିତ ସମସ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପରିଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ।ଆମେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ଯେ ଏହା ଏକ ବିରୋଧୀ ମକଦ୍ଦମା ନୁହେଁ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଜଣେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦୀ ଭାବରେ ଦେଖିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ସେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଭାବେ ତାହା କରିଛନ୍ତି ଯାହା ରାଜ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା । ଆମେ ଆଶା କରୁଛୁ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଉପରୋକ୍ତ ପରି ତାଙ୍କ ଗସ୍ତ ସମୟରେ ଆବଶ୍ୟକ ସମସ୍ତ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର-ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1-ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରୀରେ

ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ଦଶ ହଜାର ଟଙ୍କା ଜମା କରିବେ ଯାହା ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ଖର୍ଚ୍ଚ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଉଠାଇପାରିବେ ।

ଆମେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟରେ ଶିଶୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପରିଦର୍ଶନ କରି ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିବା ସୂଚନା ଉପରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ପରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିବେ ଏବଂ ଏହି ମାମଲାରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟଥା ପ୍ରକାଶନ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନୁହେଁ ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ, ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।